

Charita

časopis Slovenskej katolíckej charity

ročník XXII./2013/02 (nepredajné)

TÉMA
FARSKÉ CHARITY

EDITORIAL 03

AKTUALITY 04

Z diecéznych charít
Zo sekretariátu 06

TÉMA 08

Farské charity 08

ROZHOVOR 16

S Margitou Kačányiovou 16

INICIATÍVA 18

Kríza v Sýrii, pomáhajú aj Slováci 18

Práca humanitárnych pracovníkov je náročná 24

Košice – hlavné mesto kultúry života 26

FOTOPRÍBEH 28

Adopcia na diaľku® v Albánsku 28

INFORMUJEME 30

Adresár SKCH

Sekretariát Slovenskej katolíckej charity

Adresa: Kapitulská 18,
814 15 Bratislava
Tel.: 02-5443 1506, 5443 2503
Fax: 02-5443 3097
E-mail: sekretariat@charita.sk
http://www.charita.sk/
Účet: 683221653/7500 ČSOB Bratislava

Bratislavská arcidiecézna charita

Adresa: Heydukova 14,
811 08 Bratislava
Tel., fax: 02-5292 0275
E-mail: charitaba@charitaba.sk
http://www.charitaba.sk/
Účet: 4010078918/3100
Ludová banka Bratislava

Trnavská arcidiecézna charita

Adresa: Hlavná 43, 917 01 Trnava
Tel.: 033-5511 396, Fax: 033-5511 397
E-mail: sekretariat@charitatt.sk
http://www.charitatt.sk/
Účet: 4008297855/7500 ČSOB Trnava

Diecézna charita Banská Bystrica

Adresa: Tibora Andrašovana 44,
974 01 Banská Bystrica
Tel.: 048-472 0272, Fax: 048-472 0271
E-mail: charitabb@charitabb.sk
http://www.charitabb.sk/
Účet: 736841312/0200 VÚB

Spišská katolícka charita

Adresa: Jesenského 5,
052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053-4424 500, Fax: 053-4424 500
E-mail: caritas@caritas.sk
http://www.caritas.sk/
Účet: 29634592/0200
VÚB Spišská Nová Ves

Diecézna charita Rožňava

Adresa: Nám. baníkov 27,
048 01 Rožňava
Tel.: 058-7326415
E-mail: dchrv.roznava@gmail.com
Účet: 18137 582/0200 VÚB

Arcidiecézna charita Košice

Adresa: Bočná 2, 040 01 Košice
Tel.: 055-6255 317,
Fax: 055-6255 328
E-mail: adch-ke@charita-ke.sk
http://www.charita-ke.sk/
Účet: 513026193/7500
ČSOB Košice

Gréckokatolícka charita Prešov

Adresa: Hlavná 2, 080 01 Prešov
Tel.: 051-7723 970,
Fax: 051-7723 970
E-mail: gkcharita-po.sk
http://www.gkcharita-po.sk/
Účet: 4008425976/7500 ČSOB, VS: 001-10

Gréckokatolícka eparchiálna charita Košice

Adresa: Dominikánske nám. 13,
040 01 Košice
Tel.: 055-6259 454
E-mail: eparchialnacheritakosice@gmail.com
Účet: 4 350 228 409/3100
Ludová banka

Diecézna charita Žilina

Adresa: Predmestská 12, 010 01 Žilina
Tel., fax: 041-723 1234,
E-mail: charitaza@gmail.com
http://www.charitaza.sk/
Účet: 0424702305/0900
Slovenská sporiteľňa Žilina

Diecézna charita Nitra

Adresa: Samova 4, 950 50 Nitra
Tel.: 037-7721 792, Fax: 037-772 1798
E-mail: charita.nr@ba.telecom.sk
Účet: 691943162/0200 VÚB Nitra

Slovenská katolícka charita (SKCH) poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmýšľanie.

Pre viac informácií: info@charita.sk, www.charita.sk

Podporujeme Národný pochod za život

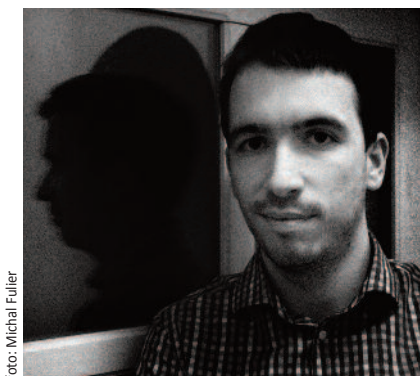

foto: Michal Fulier

Tretí septembrový víkend sa metropola východu zmení na Európske hlavné mesto kultúry života. Také ja prianie organizátorov Národného pochodu za život, ktorý sa v Košiciach začne v sobotu 21. septembra a vyvrcholí deň na to pochodom v uliciach mesta. Podporovateľom pochodu je aj Slovenská katolícka charita, pretože chceme, aby to, že z Košíc bude Európske mesto kultúry života nebolo len prianím, ale realitou. Prečo? Pretože život dnes vo viacerých prípadoch ťahá za kratší koniec...

Netýka sa to len tisícok nenarodených detí, ale ja seniorov, ľudí v núdzi, na okraji spoločnosti či nevyliciteľne chorých. Naša minuloročná kampaň „Starnúť neznamená prestať žiť“ bola zameraná práve na seniorov, teda ľudí, ktorí dnešnej spoločnosti už takmer všetko odovzdali, a zrejme preto ich tá odsúva bokom. My však hovoríme, že tam nepatria, ale tak ako boli aktívni počas svojho života, mali by

mať možnosť ostať aktívnymi aj počas jeho jesene. Potrebujú však k tomu vhodné podmienky, iný prístup a snahu zapojiť ich tam kam patria a neodvracať sa pred nimi.

Týka sa to aj ľudí ťažko chorých a tých, ktorí už nádej na vyliečenie nemajú. Charita opakovane upozorňuje, že aj na nich sa dnes zabúda, že ich potreby nie sú vypočítané a potrebujú lepšie podmienky. Napríklad hospicová starostlivosť by mala byť dostupná pre všetkých ľudí, nie len pre tých, čo si to môžu dovoliť. Odchod z tohto sveta by nemali prežiť sami, ale v dôstojných podmienkach. Dnes je to však žiaľ pre mnohých luxus.

Pochod v Košiciach však nie je len o negatívach. Mal by byť oslavou a ukázať aké významné sú dnes zdravé rodiny, ukázať aký rozmanitý a pekný je život, hoci mnohí hovoria, že my kresťania sa rozmanitosti bránime. Príďte do Košíc ukázať, čo je to oslava života.

Lukáš Melicher
manažér pre komunikáciu a PR, SKCH

VYDÁVA Sekretariát Slovenskej katolíckej charity; ADRESA REDAKCIE Kapitulská 18, 814 15 Bratislava, tel. 02/5443 1506 fax 02/5443 3097, e-mail: sekretariat@charita.sk, bankové spojenie Slovenská sporiteľňa, č. ú.: 0176 875 345/0900 VS 140; Zodpovedný redaktor: Lukáš Melicher; Spolupracovali: Andrea Boboková, Ivan Duda, Zuzana Ryšková, Jozef Kováč, Milan Rišš, Micheala Uhrin-Sokolíková, Soňa Gaborčáková; OBÁLKA: Michal Fulier; Foto: Michal Fulier, Lukáš Melicher, Caritas Internationalis, M. Uhrin Sokolíková, archív DCH a FCH; GRAFICKÁ ÚPRAVA: SKCH, Michal Fulier; VÝROBA: Devin printing house, s.r.o.; REGISTRÁCIA MK SR EV 3635/09, ISSN 1338-1504; Časopis je nepredajný, jeho vydávanie môžete podporiť dobrovoľným príspevkom/darom na číslo účtu: 0176875345 / 0900, v.s. 182.

Časopis je nepredajný, vychádza štyrikrát do roka vďaka darcom Slovenskej katolíckej charity.

Jeho vydávanie môžete podporiť dobrovoľným príspevkom /darom na číslo účtu: 0176875345 / 0900, v.s. 182.

Malé, ale významné jubileum

V pondelok dňa 1. júla sme si pripomenuli 10. výročie prvého slovenského hospicu, Hospicu Matky Terezy v Bardejove, sídlaceho v neďalekej prímestskej časti, v Bardejovskej Novej Vsi. Na spomienkovej slávnosti, sa zúčastnilo viacero významných osobností z duchovnej i sekulárnej sféry. Na hostí čakala dôkladne a prezieravo pripravená slávnosť, ktorá pozostávala z troch častí. Prvá z nich, kultúrno-spoločenská sa uskutočnila za účasti mnohých pozvaných v nádherne vyzdobenom miestnom chráme Narodenia Panny Márie pod patronátom manželov Vavrekových. Nasledovali slávnostné príhovory, predstavená bola publikácia „Pamätnica hospicu“. Nechýbala ďakovná svätá omša, ktorú celebroval Mons. B. Bober. Tretia časť slávnosti, ktorá pozostávala zo spoločenskej agapé sa uskutočnila vo vyzdobenom a útulnom exteriéri hospicu. Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek dielom pricinili o dobrú prípravu i samotnú realizáciu tejto významnej a náročnej oslavy, ktorá ukázala, že náš bardejovský hospic naozaj patrí na piedestál medzi charitnými i hospicovými organizáciami a to nielen na Slovensku.

ADCH KE

Stretli sa zamestnanci aj priatelia našej charity

Zamestnanci našej charity, jej priatelia a hostia sa 15. mája 2013 stretli v Gréckokatolíckom kňazskom seminári P. P. Gojdiča. Pozvanie prijali kolegovia zo všetkých zariadení a služieb z Prešova, Svidníka, Starej Ľubovne, Sniny a Humenného. Svoj záujem o prácu GKCH Prešov potvrdili návštevou viacerí starostovia a predstavitelia samospráv.

Seminár reprezentoval rektor o. ThDr. Miroslav Dancák, PhD., ktorý v príhovore ocenil prácu charity. Po príhovoroch a pozdravoch pozvaných hostí vystúpili vedúci a zamestnanci zariadení so zaujímavými prezentáciami svojich služieb, zoznámili prítomných s prácou, ťažkosťami, úspechmi a plánmi jednotlivých zložiek GKCH v Prešove. Hostia ocenili široké pole a kvalitu pôsobností GKCH a mnohí sa zaviazali k pomoci a spolupráci.

GKCH Prešov

Daniel Hevier na návšteve v Samárii

Známy slovenský spisovateľ Daniel Hevier prišiel na návštevu do DSS Samária. Pre klientov pripravil bohatý program. „Na programe bolo aj spoznávanie sa a ukážka niektorých diel hraných na klavíri. Deň ušiel ako voda a nám zúčastneným zostali pekné spomienky,“ povedal klient DSS a RS Samária Peťo. „Ďakujeme pán Hevier, že ste prijali naše pozvanie a obohatili nás svojou prítomnosťou, ľudskosťou, humorom, talentom, príjemne prekvapili hrou na klavíri, a dovolili nám aj nazrieť do zákulisia a inšpirácií veľkého básnika,“ uviedla Lívia Johanová, vedúca DSS a RS Samária.

BACH

GKCH Prešov na Dobrom trhu v Prešove

Na Dobrom trhu v Prešove mala svoje zastúpenie aj Gréckokatolícka charita Prešov. Predávali sme výrobky zo všetkých našich zariadení. Na trhu nás zastupovali naše dobrovoľníčky Elena Koščová a Katka Jurčíšinová a študentka z Česka Klára Hajková, ktorá u nás stážovala. Naším cieľom bola prezentácia výrobkov našich klientov a ľuďom sme chceli ukázať, čo všetko dokážu, aj keď sú okolím stigmatizovaní. Snažili sme sa o nábor nových dobrovoľníkov a skúsenosť pre súčasných dobrovoľníkov prezentovať organizáciu, v ktorej pomáhajú.

GKCH Prešov

Rozprávkový les

V nedeľu 23. júna sa okolie Katolíckeho domu v Považskej Bystrici zmenilo na „Rozprávkový les“, priestor pre hry, súťaže a šantenie detí. Považskobystrický rozprávkový les má svoju tradíciu, tešia sa naň veľkí i malí. Rozprávkový les organizuje eRko v spolupráci s viacerými považskobystrickými organizáciami. Tohoročné podujatie prekonal očakávania s viac ako 2700 návštevníkmi.

Deti v sprievode svojich rodičov zaplnili areál, na ktorom ich čakali rôzne rozprávkové postavičky, skákací hrad, skupina historického šermu rádu sv. Galahada a koncert Spievankovo. Detský charitný dom Považská Bystrica pripravil prezentačný stánok a množstvo súťaží pre deti. Tí, ktorí ich absolvovali, boli odmenení sladkosťami a hračkami z „čarovného vreca“. Verejnosť sa mohla oboznámiť s cieľmi a aktivitami Komenského fondu, s ktorým už niekoľko rokov úspešne spolupracujeme. Naš stánok i aktivity pre deti sa tešili veľkému záujmu zúčastnených a prispeli tak k lepšej informovanosti o nás, našej činnosti a pôsobení v Považskej Bystrici. Tešíme sa na budúci rok opäť na „Rozprávkovom lese“!

DCH ZA

MDD v lučeneckej charite

Býva už zvykom, že začiatkom júna pracovníci a dobrovoľníci Charitatívno-sociálneho centra sv. Rity v Lučenci organizujú oslavy Medzinárodného dňa detí pre deti zo sociálne slabších mnohopočetných rodín. Nebolo to inak ani v sobotu 1. júna tohto roku. Všetci sa na stretnutie tešili. Účasť prijalo až 60 občanov. Keďže sme mali deti rôzneho veku, rozdelili sme ich do troch súťažiacich skupín. Po výdatnej desiatej sme sa odobrali do lučeneckej galérie a múzea, kde nás už čakala pani Bizeová a Vančová, ktoré sa ujali detí a trezlivito vysvetľovali nálež a pôvod vzácných exponátov, ktoré múzeum a galéria vlastní. Deti zaujali napr. poklady z Hodejova, ženské ozdoby, náramky, náhrdelníky. Osobitne zaujal aj lučenecký zlatý po-

klad, ku ktorému bol osobitný výklad. V priestoroch galérie, pri fontáne prebiehala súťaž v speve a recitovaní. Zazneli zvuky gitary, deti spievali a tie smelšie sa aj roztancovali. Pokračovalo sa súťažou kreslenia a v hádzaní mini kolkov. Výsledky disciplín boli hodnotené komisiou a tí najlepší boli odmenení diplomom, hračkami a sladkosťami. Detská radosť nemala konca.

DCH RV

Výročie Rómskeho komunitného centra a Farskej charity v Lipanoch

18. júna sa v Rómskom komunitnom centre v Lipanoch, zariadení Arcidiecéznej charity Košice, uskutočnilo slávnostné stretnutie pri príležitosti 10. výročia Rómskeho komunitného centra a 20. výročia Farskej charity v Lipanoch. Program sa začal o 10:00 svätou omšou v Kostole sv. Martina v Lipanoch, ktorú celebroval o. Vladimír Šosták, biskupský vikár. Úvodné pozdravy v priestoroch RKC predniesol riaditeľ ADCH Cyril Korpesio, manažér RKC Marko Urdzik a primátor mesta Lipany Eduard Vokál. Slávnostné stretnutie pokračovalo krátkym zhodnotením činnosti za uplynulé obdobie, ocenením partnerov, zamestnancov a dobrovoľníkov a spoločným občerstvením. Pre záujemcov bola pripravená prehliadka a jednotlivé ukážky prác v dielnach.

ADCH KE

Zbierka školských pomôcok pomohla desiatkam rodín

Desiatky rodín so školopovinnými deťmi mali nástup do školy jednoduchší vďaka zbierke školských pomôcok, ktorú koncom júna vyhlásila SKCH. Centrá, ktoré sa do zbierky zapojili už do sociálne slabších rodín rozdali fixky, farebné ceruzky, vodové farby aj perá. Najväčší dopyt bol po nových aktovkách a zošitoch.

„Aj tretí ročník zbierky školských pomôcok sa zatiaľ ukázal ako úspešný o čom svedčí radosť detí, ktorým sme školské pomôcky darovali. Ďakujem všetkým darcom, ktorí sa do zbierky zapojili a venovali veci, ktoré už nepotrebnú, ale aj úplne nové veci,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

„Dostali sme krásny dar, veľkú škafku školských potrieb z firmy, ktorá veci balí. Ide o poškodené veci, no najčastejšie je len trošku poškodený obal. Takže sa tešíme a tejto firme veľmi ďakujeme,“ priblížila priebeh zbierky Zuzana Ryšková z Trnavskej arcidiecéznej charity.

Zbierka trvala od 1. júla do 31. augusta. Ľudia mohli darovať napríklad použité, no stále funkčné perá, farbičky, pravítka, kružidlá, zošity, vodové aj temperové farby, peračníky či zachovalé školské tašky. Všetky vyzbierané veci putovali do rúk deťom zo sociálne slabších rodín, deťom z charitných detských domovov a rómskych rodín po celom Slovensku. Do zbierky sa zapojilo 27 centier na celom Slovensku.

SKCH už po tretíkrát poslala do Iraku humanitárnu pomoc

SKCH začiatkom júla poslala do Iraku zásielku humanitárnej pomoci určenú pre partnerskú organizáciu Caritas Iraq. Išlo o desiatky tlakomerov, glukomerov, stetoskopov a otoskopov v hodnote tritisíc eur, ktoré iracká charita použije na svojej klinike v Bagdade.

„Caritas Iraq poskytuje bezplatnú zdravotnícku pomoc len vďaka podpore zo zahraničia, keďže vláda na jej činnosť neprispieva. Preto sme sa už po tretíkrát rozhodli podať jej pomocnú ruku,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Humanitárnu zásielku Caritas do Iraku zaslala v spolupráci s Ministerstvom zahraničných vecí SR a slovenským veľvyslancom v Iraku Miloslavom Naďom. „V našej krajine chorí ľudia neraz veľmi trpia, najmä ľudia s nízkymi príjmami, preto sa im aj s vašou pomocou snažíme pomôcť,“ vysvetlil riaditeľ Caritas Iraq Nabil Nissan. Dodal, že iracká charita sa momentálne snaží získať zdroje na vybudovanie laboratória aspoň na základné krvné vyšetrenia, vďaka ktorému by mohla pomáhať ešte efektívnejšie.

„Na vybavenie biochemického laboratória žiaľ dnes nemáme dostatok zdrojov, preto oslovujeme slovenských darcov, aby finančne prispeli. Toto vybavenie potrebujú v Iraku urgentne lebo štátne nemocnice v Bagdade sú preťažené a nestačia vyšetriť tak veľké množstvá ľudí, ktoré sa na nich obracajú. Verím, že sa na Slovensku nájdu darcovia, ktorí prispedia, aby sme vedeli chudobným Iráčanom opäť pomôcť,“ povedal Radovan Gumulák. Podporiť vybudovanie laboratória je možné ľubovoľným príspevkom na číslo účtu 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol je 196.

Slovenská katolícka charita pomáha v Iraku v roku 2011 a 2012. V roku 2011 zaslala na žiadosť Caritas Iraq vyše 40 druhov liekov v hodnote 5 526,94 eura. V roku 2012 SKCH zaslala do Iraku zdravotnícku techniku v hodnote 6 999 eur. Celková pomoc SKCH v Iraku tak už presiahla 15-tisíc eur.

SKCH pomáha maloletým utečencom na Slovensku už tretí rok

Už tretí rok pomáha SKCH maloletým utečencom, ktorí z rôznych dôvodov utiekli z krajiny svojho pôvodu a ocitli sa na našom území. Prostredníctvom tímu psychologov, sociálnych poradcov a pedagógov slovenského jazyka im Charita pomáha adaptovať sa na nové prostredie a znovu nadobudnúť pevnú pôdu pod nohami.

„V rámci projektu Bakhita PLUS naši odborní pracovníci pravidelne navštevujú detské domovy v Hornom Orechovom a Medzilaborciach, kde sú maloletí cudzinci umiestnení. Deti sú totiž pri príchode dezorientovaní, často v šoku po dlhom cestovaní a odlúčení od blízkych. Naším cieľom je zmierniť ich strach a čo najviac im pomôcť vrátiť sa k dôstojnému životu,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Psychológovia s deťmi vykonávajú relaxačné, protistresové a terapeutické sedenia, sociálni poradcovia sa snažia cudzincom priblížiť slovenskú kultúru prostredníctvom kreatívnych a športových aktivít, výletov či exkurzií. „Pedagógovia ich vyučujú slovenčinu hrovou formou, aby prekonalí jazykovú bariéru a cítili sa tu ako doma,“ vysvetlila projektová manažérka Barbora Náhlíková.

Projekt Bakhita dostal svoj názov podľa svätej Bakhity, patrónky migrantov a obetí obchodovania, ktorú ako deväťročnú uniesli obchodníci s otrokmi a nikdy viac už neuzrela svojich najbližších. Prežila 12 rokov v otroctve, bola päťkrát predaná novým majiteľom a zažila kruté zaobchádzanie. Projekt je finančne podporovaný Ministerstvom vnútra SR z programu Solidarita a je spolufinancovaný z Európskeho fondu pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín.

SKCH si 20. júna pripomenula Svetový deň utečencov, ktorý OSN vyhlásila v decembri roku 2000. Jeho cieľom je upozorniť širokú verejnosť na existenciu utečencov medzi nami, upriamiť pozornosť na ich životné podmienky a vzbudiť záujem verejnosti o túto problematiku.

Darujte kozu alebo topánky ľuďom na Haiti

Internetová stránka E-dar, ktorú SKCH pripravila koncom minulého roka, ponúka možnosť pomôcť obyvateľom Haiti zakúpením rôznych produktov. „Naša stránka prináša možnosť darovať obyvateľom Haiti, ktoré v roku 2010 zasiahlo ničivé zemetrasenie, napríklad semená fazule, školské pomôcky, hygienické balíčky alebo kozu. Všetky produkty sú rozdelené do troch kategórií: zdravie, obživa a vzdelávanie. Darca za ich zakúpenie dostane certifikát a následne aj fotografiu obdareného aj s vybraným darom. Hlavná idea e-daru je prejav solidarity voči blížnemu, napriek stovkám kilometrov, ktoré Slovensko od Haiti rozdeľuje,“ vysvetľuje Mariana Ištoňová, ktorá sa na vytvorení stránky podieľala.

Zakúpené veci SKCH prostredníctvom lokálnych partnerov, ktorí na pôsobia na Haiti daruje rodinám, ktoré ich najviac potrebujú. Najväčší záujem je zatiaľ o kozy a siete na ryby. Druhou možnosťou, ktorú stránka prináša, je e-shop. Teda predaj výrobkov zo Slovenska aj zo zahraničných misí. Viac sa dozviete priamo na stránke www.charita.sk/edar.

Spájame sa pre pomoc druhým

Popri diecéznych a arcidiecéznych charitách, ktorých zamestnanci a dobrovoľníci na Slovensku pomôžu ročne približne 60-tisíc ľuďom, sa postupne rozrastá aj sieť farských charít. Tie konkrétnou pomocou ľuďom v núdzi dávajú dôkaz o láske k blížnym.

Spoločenstvo veriacich dobrovoľníkov vo farnosti, ktorí sa angažujú vo svojich farnostiach v prospech druhých a uskutočňujú charitatívne poslanie Cirkvi. Tak v skratke možno opísať poslanie a činnosť farských charít, ktoré aktívne pomáhajú vo viacerých kútoch Slovenska. Bližšie sme sa na ich činnosť pozreli v téme nášho časopisu a prinášame vám zaujímavý rozhovor o projekte Diecéznej charity Žilina, ktorá sa pustila do rozširovania svojej siete farských charít. Alternatívou k farským charitám je pomoc, ktorá nie je postavená len na dobrovoľníkoch, ale na práci profesionálov. Touto cestou sa pustili v Trnavskej arcidiecéznej charite, kde ľuďom v núdzi pomáhajú prostredníctvom centier pomoci človeku. Viac vo svojom článku prezradila Zuzana Ryšková. A napokon jedným z príkladov dobre fungujúcej farskej charity, ktorá už roky pomáha ľuďom z Lučenca a okolia je Farská charita Lučenec. O jej vzniku a poslaní napísal riaditeľ Diecéznej charity Rožňava Jozef Kováč.

Pomáhali už v minulosti

História farských charít na Slovensku je dlhá takmer ako samotná história Slovenskej katolíckej charity. V roku 1939 totiž na našom území existovalo viac ako 500 odbočiek Charity. Napríklad v Nitrianskej diecéze v roku 1936 odbočky charity pôsobili v sedemdesiatich siedmich percentách farností. Politický tlak počas minulého režimu sa však podpísal na postavení celej Charity, a tým aj na fungovaní farských charít. Po roku 1989 sa Charita mohla vrátiť s svojmu poslaniu a keď sa v roku 1991 začala vytvárať jej štruktúra, farské charity boli jednou z priorit.

Pod farnosťou alebo samostatne?

Tak vzniklo zázemie pre budovanie farských charít. Napríklad v

foto: archív DCH ZA

Niektoré farské charity sa venujú primárne dôchodcom, iné naopak deťom. Dobrovoľníci vo farských charitách reagujú na potrebu svojho okolia, ale aj na svoje preferencie či záľuby.

foto: archív FCH Lučenec

Bratislave farská charita vznikla už v roku 1991. Išlo o dobročinné spoločenstvo ľudí, ktorí sa nezištne podieľali na pomoci druhým. Pravidlá tejto farskej charity schválil Arcibiskupský úrad v Trnave, Charita Blumentál však spočiatku fungovala ako dobročinné spoločenstvo a od roku 2005 je občianskym združením. Na jej činnosť dozerá predstavenstvo, a hoci aktívne spolupracujú s Farnosťou Blumentál, nepatria pod ňu. Toto je jeden model pri budovaní farských charít. Ten druhý, farské charity zaraďuje pod diecézne či arcidiecézne charity alebo pod farnosti. Touto cestou sa pustila aj Diecézna charita Žilina,

ktorá obnovuje činnosť farských charít a zakladá nové. V tomto prípade nejde o občianske združenia, ale tieto farské charity nemajú právnu subjektivitu a právne a ekonomicky podliehajú farárovi, metodicky ich však usmerňuje diecézna charita.

Zrejme najviac farských charít dnes má Spišská katolícka charita, dobrovoľníci v nich pomáhajú až v 31 mestách a obciach na Spiši a Liptove.

Zbierky oblečenia, detské tábory či pomoc pri nákupe

Činnosť farských charít je veľmi rôznorodá. Niektoré farské charity sa venujú primárne dôchodcom, iné naopak deťom. Dobrovoľníci vo farských charitách reagujú na potrebu svojho okolia, ale aj na svoje preferencie či záľuby. Farské charity sú tak často motorom pri organizovaní kultúrnych akcií, detských táborov, zbierok

šatstva, hračiek, školských pomôcok či dokonca poštových známok pre misie, ale aj zásadným aktérom pri pomoci bezdomovcom, dôchodcom, chorým či opusteným. Farské charity sú tak dôležitým pilierom, vďaka ktorému je charita blízko pri človeku.

mel

Vďaka farským charitám sme ešte bližšie k ľuďom

Diecézna charita Žilina sa tento rok aktívne pustila do budovania farských charít. Prostredníctvom projektu Mosty Charity chce vytvoriť sieť farských charít, ktoré by boli vzájomne prepojené. O projekte nám prezradila viac Michaela Uhrin Sokolíková z Diecéznej charity Žilina.

Vypracovali ste zaujímavý projekt zameraný na budovanie farských charít, za ktorým muselo byť veľa práce. Čo je vašim cieľom a aké sú vaše očakávania?

Vnímame, že ak má byť pomoc ľuďom v núdzi účinná a adresná, nestačí poskytovať charitatívno-sociálne služby v zariadeniach charity. Ľudia v núdzi sú okolo každého z nás, sú súčasťou každej farnosti, ktorá je ideálnym priestorom pre konkrétnu službu. Našou túžbou je spájať ľudí pre pomoc núdznym. Preto sme si aj zvolili taký názov, ktorý má byť vyjadrením toho, že chceme stavať/vytvárať mosty vo farnostiach diecézy. Chceme spolupracovať a zjednocovať sa v službe tým, ktorí našu pomoc potrebujú. Preto je cieľom projektu MOSTY CHARITY vytvoriť funkčnú a vzájomne prepojenú sieť farských charít v Žilinskej diecéze.

Vybudovať farskú charitu v každej obci však zrejme nebude možné...

Tam, kde nevznikne farská charita, chceme získať kontaktnú osobu pre aktivity charity vo farnosti. Chceme taktiež dobrovoľníkom farskej charity – laikom ponúknuť pravidelné vzdelávanie, formáciu a podporu v ich činnostiach.

Čo samotnému budovaniu farských charít predchádzalo?

V minulom roku sme pracovali na príprave a finálnej podobe dokumentov, ktorými sa riadi farská charita v našej diecéze. Otec biskup Mons. Tomáš Galis schválil 26. júna 2012 Štatút Farskej charity Žilinskej diecézy a Metodické pokyny pre Farskú charitu Žilinskej diecézy. Snažili sme sa tiež obnoviť kontakt s dobrovoľníkmi farských charít, ktoré pred rokom 2008 patrili ešte do Nitrianskej diecézy. Vytvorili sme dvojročný časový plán projektu, ktorého súčasťou sú stretnutia s kňazmi, laikmi a tiež propagácia projektu prostredníctvom rôznych materiálov, ktoré v súčasnosti distribuujeme.

Po tom čo ste pripravili celú koncepciu, začali ste oslovovať jednotlivé farnosti. Aká je odozva?

Od začiatku roka 2013 navštevujeme dekanátne stretnutia kňazov a informujeme kňazov o jednej z možností pomoci v účinnej pastoračii, ktorou môže byť farská charita v ich farnosti. Navštívili sme takto dekanáty Žilina, Martin, Čadca a Varín. Podľa platných dokumentov sme už zaregistrovali tri farské charity – FCH Žilina-Solinky, FCH Martin, FCH Nová Dubnica, ďalšie sú v procese registrácie. Zaregistrovaní farských charít predchádzali stretnutia so samotnými dobrovoľníkmi - laikmi farností. Rozbehli sme tiež vzdelávanie týchto dobrovoľníkov. V máji a júni sa uskutočnili dva vzdelávacie semináre a budeme v nich pokračovať na jeseň tohto roku. Tématicky sme sa zamerali na základné princípy a zásady charity, encykliku emeritného pápeža Benedikta XVI. „Deus caritas est“ a tvorbu projektov farskej charity.

Ako ste vlastne definovali farské charity a aké bude ich postavenie v rámci farnosti, ale aj Diecéznej charity Žilina?

Farská charita je spoločenstvo veriacich dobrovoľníkov farnosti, ktoré vydáva svedectvo o Božej milosrdnej láske prostredníctvom konkrétnej služby tým, ktorí sú v núdzi. Nie je farnosťou vo farnosti, ani neziskovou organizáciou. Farská charita môže vzniknúť, ak sú splnené tri podmienky: existuje potreba pomoci vo farnosti, sú minimálne tri ochotní dobrovoľníci a farár súhlasí so vznikom farskej charity.

Keďže nepôjde o neziskovky a občianske združenia, budú farské charity vždy patriť pod farnosti?

Farská charita nemá právnu subjektivitu, právne a ekonomicky podlieha farárovi. Diecézna charita Žilina zaregistruje novovzniknutú farskú charitu, následne jej pošle registračný list a metodicky ju usmerňuje.

Ako sa k myšlienke farských charít postavili kňazi a veriaci farností?

Je to individuálne. Niekde vidíme záujem a aktívne zapojenie sa, v niektorých farnostiach existujú rôzne občianske združenia a iné formy pomoci a nevidia potrebu budovať takúto službu vo farnosti.

My však farskú charitu vnímame ako naplnenie výzvy emeritného aj súčasného sv. Otca a ako službu konkrétnych skutkov lásky. A táto služba otvára cestu pre šírenie Evanjelia a (znovu)zrodenie farského spoločenstva.

Budete farské charity vo vašej diecéze nejako podporovať alebo finančne prispievať na ich činnosť?

Na základe našej internej smernice o používaní finančných prostriedkov zo zbierok plánujeme podporovať aj finančným spôsobom vznik a rozvoj farských charít v diecéze.

Ak už nejaké FCH vo vašej diecéze fungujú, aká je ich hlavná náplň?

Náplň činnosti farskej charity sa odvíja od konkrétnych potrieb vo farnosti. Napr. FCH Žilina-Solinky sa zameriava na aktivity pre seniorov, organizuje pre nich pravidelné stretnutia s rôznym programom. FCH Nová Dubnica sa zameriava na pomoc deťom a viacdenným rodinám. Dobrovoľníci FCH Martin pomáhali ľuďom bez domova, ktoré navštevujú zariadenia Dom charity sv. Krištofa. Samozrejme možností pomoci je veľa a závisí aj od dobrovoľníkov, ktorým cieľovým skupinám sa budú venovať.

foto: archív M.Uhrin Sokolíkovcej

Lukáš Melicher

Od charity k sociálnemu centru

Vďaka práci dobrovoľníkov sa podarilo urobiť kus práce. Pomáhajú žiakom zlepšiť prospech, venujú sa deťom alebo prolife hodnotám.

foto: archív DCH RV

V roku 2003, vtedy ešte aktívne zamestnaná Daniela Nagyová, spolu s ďalšími dobrovoľníkmi a za podpory dekana Gabriela Rákaya, založila farskú charitu v Lučenci, v najväčšom meste našej diecézy. Nadšenie, chuť a najmä ochota pomôcť bližnému svojmu na pokraji chudoby viedlo týchto dobrovoľníkov k aktívnej činnosti v oblasti sociálnej pomoci. Farská charita bola registrovaná na Diecéznej Charite

Rožňava 23. októbra 2003. Cieľová skupina občanov, ktorí prijímali a prijímajú pomoc od našich dobrovoľníkov, sú hlavne mnohopočetné rodiny a ľudia bez domova - najťažšia skupina občanov charakteristická pre väčšie mestá. Okrem týchto hlavných činností pomáhajú pracovníci farskej charity v opatrovateľskej službe a spolupracujú s lučeneckým hospicom. Dopĺňajú tomuto zariadeniu opatrovateľskú starostlivosť. Priestorové umiestnenie farskej charity riešili za pomoci mestského úradu Lučenec, ktorý poskytuje priestory bezplatne a toho času je sídlo na ulici Dr. Hertza 3.

Dobrovoľníci v teréne

Aktivita jedenástich dobrovoľníkov je hlavne zameraná na prácu v teréne. Výrazne sa zlepšili podmienky na bývanie pre mnohopočetné rodiny, pre zabezpečenie stravy, oblečenia. Pomáhajú deťom pri učení sa, čím sa im výrazne zlepšili výsledky v škole. Zdravotnícka starostlivosť a pomoc s vybavovaním administratívy, hlavne na sociálnom oddelení mesta Lučenec a UPSVaR Lučenec, dopĺňajú sieť sociálnej pomoci, ktorá sa vykonáva srdcom a s veľkým citom, čo mnohokrát nedokážu urobiť inštitúcie dodržiavajúce len zákonné nariadenia. Výrazná je práca s deťmi a so žiakmi cirkevnej základnej školy v Lučenci. Prostriedky na činnosť si dobrovoľníci hľadajú sami, ktoré nepredstavujú len finančné zabezpečenie, ale sponzori pomáhajú materiálne (potraviny, nábytok, šatstvo) a službami (doprava, lekárska starostlivosť). Nemalou podporou v činnosti tejto farskej charity bola príprava projektov na realizáciu pomoci, čo si už vyžadovalo vyššie organizačné aj právne zabezpečenie.

Výrazne sa zlepšili podmienky na bývanie pre mnohopočetné rodiny, pre zabezpečenie stravy, oblečenia. Pomáhajú deťom pri učení sa, čím sa im výrazne zlepšili výsledky v škole.

Od dobrovoľníctva k centru

Pri piatom výročí založenia farskej charity prijali dobrovoľníci za patrónku sv. Ritu a jej meno je od vtedy v názve lučeneckej charity. Po dohode dobrovoľníkmi s vedením Diecéznej Charity Rožňava sme farskú charitu začlenili ako samostatnú organizačnú zložku – Charitatívno-sociálne centrum sv. Rity Lučenec s vlastnou ekonomikou a s vlastným účtom. Podporili to aj nové podmienky - presťahovania farskej charity do terajších priestorov, školenie dobrovoľníkov cez projekt Kanet v sociálnej a ekonomickej oblasti, príprava ďalších projektov ako napr. Zachráňme ľudské životy v spolupráci s organizáciou Fórum života. Právne vzťahy zastupuje centrum Diecéznej Charity Rožňava. Je to hlavne z dôvodu získania projektov na činnosť charity v Lučenci, projektov na podporu zamestnanosti cez UPSVaR, čo v podmienkach farskej charity bolo obmedzené. V roku 2012 bola sociálna činnosť dobrovoľníkov v Lučenci registrovaná ako nízkoopravové denne centrum ako forma sociálnej služby pre občanov mesta a okolia. Výrazná je aj spolupráca dobrovoľníkov s okolitými farskými charitami v meste Filákov, Divín, Stará Halí a Boľkovce. Správca farnosti podporuje túto činnosť a mnohé aktivity sa uskutočňujú aj prostredníctvom farnosti. Bez duchovnej podpory správcu farnosti Vdp. dekana Rákaya a jeho kaplánov by dielo pomoci bližnému nebolo úplné.

Jozef Kováč

foto: archiv TT ADOH

Centra pomoci člověku

Znáte tu pohádku Byl jednou jeden král? Tam Jan Werich vyžene princeznu Marušku ze zámku, protože ho má ráda jako sůl, což mu není dostatečný důkaz lásky. Aby Marušce dokázal, že sůl je nepotřebná, nechá ji všechnu utopit a začne hospodařit sám, bez odborníků na danou práci. Ale nedaří se mu, takže na konci pohádky řekne krásnou větu: Už vím, že na odbornou práci mají být odborníci.

I důležité dokumenty mluví o potřebě odborné práce a jejím organizačním uspořádání. Například Direktorium pre pastoračnú službu biskupov – „Bylo by velmi žádoucí, aby v každé církevní instituci byla přítomná organizace zaměřená na rozeznávání případů nouze...“, nebo slova Benedikta XVI, Deus caritas est – „...organizovaná komunitní služba...“, O službě lásky, Apoštolský list vo forme Motu proprio – „Organizované aktivity na poli charity vyžadují přiměřené vedení (řízení)...“ A to jsou i důvody, proč odbornou práci v naší organizaci dělají odborníci.

Při mém nástupu do práce na Charitě v roce 2011 působila Trnavská arcidiecézní charita z celého svého území kromě opatrovatelek a zdravotních sestřiček v Cíferi a v Šali jen v Trnavě. V Trnavě běželo tehdy ještě sociálně-poradenské centrum a to ve velmi omezené míře. Pár hodin týdně jsme vydávali polévky bezdomovcům, někdy oblečení, zbytek času zabralo poradenství v poradně. Jenže

po čase poradenství v poradenské místnosti přestalo stačit, potřebovali jsme prostor, kde by se nesetkávali „špinaví a smradlaví“ bezdomovci s jinými návštěvníky charity, aby jedni i druhí měli „svůj“ vyhovující prostor. Častokrát se stalo, že místo, abychom se mohli věnovat klientovi v poradně, museli jsme akutně jít pomoci klientovi přímo na ulici. Bylo toho moc najednou, takže jsme si řekli „Dost, tohle musíme změnit“. Bylo nám jasné, že chybí koncept a že poradna je nezbytnou součástí, ale není celkem. Ten celek představují naše Centra pomoci člověku. Myšlenka byla společná – na tvorbě tohoto programu se se mnou podílel jak náš pan ředitel Boris Hrdý, tak i p. arcibiskup Róbert Bezák. Program, který naši odbornou pomoc dokáže přenést do ohniska potíží, tam, kde je pomoc skutečně potřebná, není možné realizovat centralizovaně.

Co jsme tedy udělali?

Rozšířili jsme naše služby do 5ti děkanátů – Trnava, Trnovec nad

foto: archív TT ADCH

Váhom (kontaktní místo je v Selicích), Piešťany, Nové Mesto nad Váhom a Sered'. Každé centrum se jmenuje Centrum pomoci člověku ... a název místa, kde se nachází. V každém poskytujeme různé druhy sociálních služeb, v každém poskytujeme i sociálně-právní ochranu dětí a sociální kuratelu, v každém máme odborné pracovníky i dobrovolníky.

Jak to probíhalo? Nejdříve jsem oslovili jsme všechny děkany v naší arcidiecéze. Přišlo nám přirozené oslovit právě je, protože jejich prostřednictvím jsme mohli obsáhnout celé území diecézy a systematicky práci rozložit do menších útvarů. Tehdy celé setkání vedl arcibiskup Bezák, který vyzval děkany na účast v projektu, aby podpořili naši snahu rozšířit služby z Trnavy do ostatních oblastí diecézy a pomohli nám jak jen to půjde. Na setkání jsme jim představili myšlenku rozšířit služby i mimo Trnavu, decentralizovat je a jít poskytovat služby do takového místa, kde jsou potřebné. My jsem děkanům zase nabídli aktivní práci v děkanátu a to tak, aby co nejméně zatížila současnou činnost farností a děkanátů, naopak abychom „ulevili“ farským úřadům v jejich těžké práci s lidmi a s odbornými otázkami ze sociální oblasti.

Po přednášce jsme nechali čas na promyšlení. Nakonec se ozvali 3 p. děkani a na základě už osobní schůzky s nimi v konkrétním děkanátě jsme si udělali obrázek o „možnostech“ v daném regionu. Současně jsme vybírali vhodný prostor, pracovníky, stanovili předběžný rozpočet, definovali potřeby a zdroje, zařizovali prostory, stavěli si místní kontakty a mosty na ostatní organizace a také cesty, jak informovat veřejnost. Vítěz výběrového řízení byl následně asi 2 měsíce na praxi v trnavském Centrum pomoci člověku. Obsah služeb byl definovaný předem, ale byl „předpokládán“, byla stanovená jen hypotéza, že v daném regionu je třeba to a to. Vždy, v každém našem centru, nastal moment, kdy se obsah služeb upravoval, protože až na základě častého kontaktu s klienty dokážeme říct, tímhle směrem půjdeme dál nebo tohle se před námi otvírá nové.

Co děláme dnes?

Centrum pomoci člověku Sered' sestává z nízkoprahového denního centra, poradny a noclehárny. Do centra přicházejí hlavně lidé bez domova a narkomani. Mohou se u nás najíst, dát si kávu, čaj, osprchovat se, vyprat si osobní věci, vyměnit si oblečení v šatníku, věnujeme se jim také v poradně při hledání práce, bydlení, řešení závislosti, vztahových potíží, problémů s rodinou, aktivně pracujeme i s rodinami klientů, pokud o to projeví zájem.

Centrum pomoci člověku Trnava sestává z poradny a nízkoprahového denního centra a jeho činnost je velmi podobná činnosti v Centru pomoci člověku v Seredi. Centrum pomoci člověku v Piešťanoch a v Novom Meste nad Váhom poskytují převážně sociální poradenství a činnosti sociální kurately. Pracujeme i s rodinami, vždy jsme v kontaktu s co nejširším okolím klienta, pokud mu to nevádí a pokud je to v prospěch naplnění jeho očekávání z naší pomoci. Centrum pomoci člověku v Selicích se zaměřuje na práci s rómskými dětmi a rodinami. Mají možnost využít volnočasové tvořivé kroužky, doučování do školy, sociální šatník, poradenství.

Všechny výrobky z kroužků a dílniček dáváme na prodej do vánočního stánku na vánočních trzích v Trnavě. Snažíme se do práce zapojit i dobrovolníky a praktikanty/studenty. Ve všech centrech se snažíme v klientech aktivovat pracovní a sociální návyky – organizujeme různé pracovní činnosti (úklid, starost o pozemek v okolí, výroba drobných výrobků, praní prádla, třídění šatstva apod.).

Naše vize do budoucna?

Vidíme budoucnost jako otevřenou možnost dělat věci, které jsou potřebné, chybějící nebo nedostačující. Takže se nebojíme „jít do toho“ s plným nasazením, mnohdy i za malé podpory okolí nebo za podmínek velmi chudých, a věnovat se i věcem, které jsme dříve nedělali. Nebojíme se vyzkoušet nové věci a nebojíme se poučit se z chyb a hledat správné cesty. Zatím to vždy stálo za to.

Zuzana Rišková

Život v našom ugandskom centre pre deti s HIV je ťažký aj veselý

V Ugande pôsobí už od roku 2011. Od vtedy sa jej uprostred ničoho podarilo vybudovať centrum, ktoré dnes priamo pomáha 20 deťom. Pracovníčka SKCH a laická misionárka Margita Kačányiová.

V decembri 2012 Slovenská katolícka charita otvorila Centrum Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Ako funguje centrum teraz, po ôsmich mesiacoch od jeho otvorenia? Jeho otvorením sa spustil program pre HIV pozitívne dievčatá, ktorých je momentálne v centre 20. Máme tam tri skupiny detí, prvá je od päť do sedem rokov, druhá je od osem do 12 rokov a posledná od 13 do 16 rokov. Náš život v centre je preto veľmi rozmanitý, niekedy ťažký, ale aj veselý.

Ako vyzerá bežný denný program dievčat?

Dievčatá majú od pondelka do piatku budíček ráno o šiestej, potom nasleduje hygiena a ranná dávka liekov, ktoré pre ne pripravia naši zdravotnícki pracovníci. Potom idú na raňajky a spoločne sa pomodlíme k Panne Márii, ktorej zveríme celý nastávajúci deň. Po modlitbe dievčatá odchádzajú spoločne do školy, ktorá je v meste Unna, vzdialeného tri kilometre od nášho Centra. Okolo jednej, pol druhej prichádzajú na obed. Prváci a druháci po obede už ostávajú doma, staršie žiačky idú naspäť do školy a domov sa vracajú až okolo pol šiestej večer. Podvečer má každá ešte nejaké menšie povinnosti, aby získali pracovné návyky. Následne dostanú večernú dávku liekov a večeru, po ktorej sa opäť spoločne pomodlíme. Po večernej hygieene sa dievčatá pripravujú na nasledujúci deň v škole a ide sa spať.

foto: archív SKCH

ločne pomodlíme. Po večernej hygieene sa dievčatá pripravujú na nasledujúci deň v škole a ide sa spať.

Čo dievčatá robia cez víkend, keď nejdú do školy?

Program je o niečo voľnejší, dievčatá vstávajú neskôr, ale raňajší rituál s liekmi, raňajkami a modlitbou ostáva zachovaný. Len sa nejde do školy, ale v sobotu si dievčatá perú každá svoje veci a tiež školskú uniformu.

Ako sa dievčatá navzájom medzi sebou správajú?

Tu sú vzťahy také ako hocikde inde v babskom kolektíve. Zo začiatku to bolo všelijaké. Teraz vedia spolu pekne vychádzať, ale sú situácie keď sa aj pohádajú či dokonca pobijú. No vo všeobecnosti sa ich sna-

žíme viesť k tomu, aby sa ku sebe správali ako sestry, ktoré spolu držia a navzájom si pomáhajú.

Tento rok ste otvárali aj škôlku. Ako v súčasnosti funguje?

V škôlke máme 48 detí, ktoré majú dve učiteľky. Tie ich učia získavať návyky, ktoré sú ostatným deťom vlastné, no týmto africkým nie, ako napr. bežný pozdrav. Ďalej sa tu deti učia základné anglické frázy, aby v škole už čo to vedeli. Je to nevyhnutné pre štúdium na základnej škole, pretože v škôlke sú deti, ktoré majú päť rokov a na ďalší rok už idú do školy. Rozprávajú sa im rozprávky a spoločne sa učia aj rôzne piesne. Vyučovanie v škôlke končí obedom.

Aká je odozva od rodičov detí, ktoré chodia do vašej škôlky?

Veľmi pozitívna. Prvé dva týždne po otvorení deti nosili do škôlky rodičia, no teraz už chodievajú samé. Na tri mesiace rodičia prispievajú piatimi kilami kukurice, z ktorých sa pre ne varí jedlo. S tým veľmi ochotne súhlasili a vo všeobecnosti myšlienku škôlky uvítali. Sú veľmi spokojní.

Aká je vízia do budúcnosti čo sa týka centra?

V prvom rade chceme dobudovať tank na vodu, aby sme napojili všetky budovy v centre na vodu. V tomto roku by sme tiež chceli postaviť jedáleň pre deti s kapacitou aspoň 80 miest, ďalej dom pre chlapcov. Veľmi dôležitá je výstavba malej ambulancie, izolačky pre choré deti, pretože v súčasnosti to funguje tak, že choré dieťa leží medzi ostatnými, nemá pokoj, ktorý by vtedy potrebovalo a to nie je dobré. Mojou túžbou je tiež postavenie kaplnky, aby sme mali Eucharistiu priamo v kompante.

Momentálne nie som v nebezpečnom regióne. Určite, pre Európana je africké prostredie zložitejšie, keďže aj malé zvieratá ako komáre či škorpióny mu môžu spôsobiť veľké problémy. Najmä ľudia, ktorí idú po prvýkrát, môžu mať problémy a začiatok bude ťažký. No stále hovorím, že Afriky sa netreba báť ale mať rešpekt.

Ako sa uchytil projekt Adopcia na diaľku®?

Tento projekt sa rozbehol veľmi dobre, momentálne podporujeme 60 detí, pričom do konca roka by to mohlo byť aj 100, no nanešťastie sirôt, ktoré by to potrebovali je omnoho viac, okolo 540.

Práca humanitárneho pracovníka je náročná a niekedy aj veľmi nebezpečná. Ako sa s tým vyrovnávate?

Momentálne nie som v nebezpečnom regióne. Určite, pre Európana je africké prostredie zložitejšie, keďže aj malé zvieratá ako komáre či škorpióny mu môžu spôsobiť veľké problémy. Najmä ľudia, ktorí idú po prvýkrát, môžu mať problémy a začiatok bude ťažký. No stále hovorím, že Afriky sa netreba báť ale mať rešpekt.

A čo ľudia, ako s nimi vychádzate?

Tam kde sa nachádzam nie je vojna, hoci rebeli okolo nás fungujú a sú tu aj utečenci z okolitých krajín najmä z Konga. Môže sa stať, že ťa okradnú, ale že by bol ohrozený tvoj život. Ak neriskuješ, nepohybuješ sa v noci, nemal by byť problém. Napokon okradnúť ťa môžu aj v Bratislave. V Ugande sa cítim fajn, v Sudáne to bolo zložitejšie.

Andrea Boboková

Kríza v Sýrii, pomáhajú aj Slováci

Slovenská katolícka charita podporila Charitu Jordánsko a Charitu Libanon, ktoré pomáhajú tisíckam sýrskych utečencov. Charita v zbierke pokračuje, pretože humanitárna kríza v Sýrii je jednou z najhorších za posledné roky.

foto: Caritas Internationalis

Situácia v násilím zmietanej Sýrii negatívne zasiahla desiatky tisíc ľudí. Od vypuknutia konfliktu v marci 2011 bolo podľa údajov Organizácie spojených národov (OSN) zabitých už viac ako 90-tisíc ľudí. Navyše každý mesiac konfliktu sa toto číslo zvyšuje o päťtisíc ľudí, ktorých životy počas tejto nezmyslenej krízy vyhasnú. Ďalších šesťtisíc ľudí každý deň pred hrozbou smrti či násilia utečie zo svojich domovov. Pomoc podľa OSN potrebovalo už 6,8 milióna Sýrčanov. Konflikt v Sýrii je tak najhoršou svetovou humanitárnou krízou za posledných 20 rokov.

Podľa údajov Organizácie spojených národov je zabitých už viac ako 90-tisíc ľudí a každý mesiac konfliktu sa toto číslo zvyšuje o päťtisíc ľudí.

Podpora zo Slovenska

Práve preto na situáciu reagovala aj Slovenská katolícka charita (SKCH). „Začiatkom apríla sme vyhlásili zbierku na pomoc sýrskym utečencom. Po štyroch mesiacoch po-

sielame tritisíc eur Charite Jordánsko a šesťtisíc eur Charite Libanon, ktoré utečencom už niekoľko mesiacov pomáhajú. Ďakujem všetkým darcom a verím, že spolu pomôžeme aj v najbližších mesiacoch,“ uviedol generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Jordánsko aj Libanon čelia neustálemu nárastu počtu utečencov, čo obom krajinám spôsobuje mnohé problémy. Charita Jordánsko aj Charita Libanon preto prostredníctvom svojich projektov pomáhajú utečencom so Sýrie vyrovnať sa so svojou zložitou situáciou. Ich pomoc sa sústreďí najmä na zabezpečenie potravy, ubytova-

nia, zdravotnej pomoci, ale aj výučby detí alebo pomoci pri hľadaní práce.

„Poskytujeme primárnu zdravotnú starostlivosť, vyšetrenia, očkovanie a lieky zadarmo. Keďže medzi utečencami je veľa úzkosti a stresu, venujeme sa aj psychologической pomoci,“ hovorí Rania Bteich, ktorá pracuje v jednom z centier, ktoré aj vďaka podpore zo zahraničia prevádzkuje Charita Libanon.

Dodal, že kríza v Sýrii je jednou z najťažších úloh, akej charita v tomto regióne čelila. „Som však ohromený odolnosťou sýrskych utečencov. Ich statočnosť a odhodlanie dáva nádej a povzbudenie aj nám,“ dodal.

Koniec krízy v nedohľadne

Napriek tisícakam obetí a obrovským dopadom na civilné obyvateľstvo sa situácia v Sýrii nevyvíja k lepšiemu. Stále lojálni stúpenci prezidenta Baššára al-Asada stoja

rada OSN je zablokovaná, keďže Rusko a Čína odmietajú podporiť spoločnú akciu proti prezidentovi Asadovi, čo navrhuje USA, Veľká Británia a Francúzsko. „Nemôžeme otáľať. V zbierke pokračujeme naďalej. Našou snahou je finančne pomôcť aj Charite Turecko, ktorá rovnako ako ostatné charity v regióne čelí krízovej situácii, ale aj nedostatku financií,“ vysvetlil Radovan Gumulák. Verejnosť tak môže prejavíť solidaritu so sýrskymi utečencami.

foto: Caritas Internationalis

Súčasťou pomoci je aj zriadenie mobilnej kliniky, ktorá pravidelne navštevuje miesta, kde sa sýrski utečenci usadili a zdravotnú starostlivosť tak pracovníci Charity Libanon poskytujú priamo v teréne. Podobnej situácii čelí aj Charita Jordánsko. Jej pracovníci utečencom poskytujú zdravotnú starostlivosť a snažia sa im podať pomocnú ruku pri všetkých problémoch, s ktorými sa stretávajú. „Našou úlohou je stať pri nich. Ľuďom nestačí len materiálna pomoc, ale potrebujú aj lásku. Pracovníci charity sa snažia počúvať ich príbehy, pochopiť bolesť a zahojiť následky traumy,“ opisuje situáciu prezident Caritas Libanon P. Simon Faddoul.

Súčasťou pomoci je aj zriadenie mobilnej kliniky, ktorá pravidelne navštevuje miesta, kde sa sýrski utečenci usadili a zdravotnú starostlivosť tak pracovníci Charity Libanon poskytujú priamo v teréne

v snahe kontrolovať a ovládať krajinu aj naďalej proti opozičným silám v neľútostnom boji. Problémom je aj to, že Bezpečnostná

Finančne podporiť zbierku je možné na číslo účtu:

4008058424/7500 v ČSOB

variabilný symbol: 195

Lukáš Melicher
(text vyšiel v KN č. 33)

Devín zasiahli povodne

V Devíne od soboty 8. júna do piatka 14. júna pomáhali pracovníci SKCH, ale aj dobrovoľníci z Domu Quo Vadis, iniciatívy Pochod za život, neziskovej organizácie Depaul Slovensko, Nadácie Pontis a neziskovej organizácie Človek v ohrození.

Viac ako 300 hodín práce pri odstraňovaní škôd, ktoré spôsobil rozvodnený Dunaj, 45 zapožičaných vysúšačov, koordinácia vyše 50 dobrovoľníkov, občerstvenie pre hasičov a policajtov, ktorí počas povodní zasahovali v Devíne, približne 4000 eur vynaložených na nákup potrebného materiálu a techniky, ale hlavne aktívna pomoc rodinám, ktoré potrebovali pomocnú ruku. Taká je bilancia siedmych dní, počas ktorých Slovenská katolícka charita (SKCH) pomáhala odstraňovať následky povodní. Za túto pomoc SKCH získala čestné uznanie od predsedu BSK Pavla Freša.

„Naši pracovníci a dobrovoľníci pomáhali v sedemnástich zaplavených domoch a chatách v blízkosti Devínskej cesty. Odstraňovali nánosy blata, poškodený nábytok, sťahovali užitočné veci

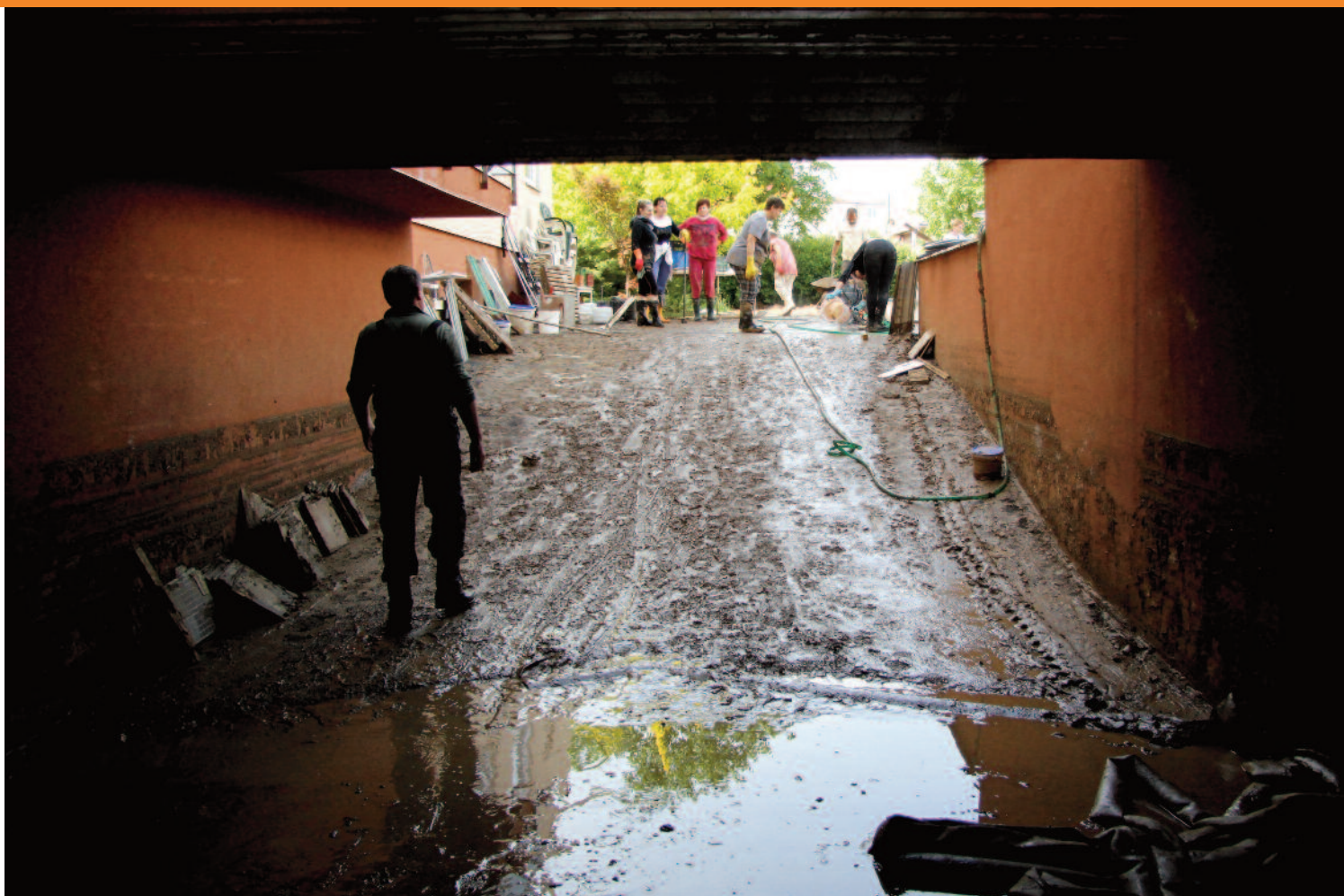
a čistili zaplavené príbytky, za čo im úprimne ďakujem,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Okrem priamej práce Charita poškodeným rodinám pomohla najmä technikou. „Mestskej časti Devín sme požičali 29 elektrických a štyri naftové vysúšače a mestskej časti Karlova Ves 12 elektrických vysúšačov,“ spresnil humanitárny pracovník SKCH Jozef Kákoš. Mestské časti následne vysúšače distribuovali priamo rodinám. Pre dobrovoľníkov SKCH pripravila čižmy, ochranné rukavice, šiltovky a tričká. Do pomoci sa spolu s SKCH zapojili dobrovoľníci z Domu Quo Vadis, iniciatívy Pochod za život, neziskovej organizácie Depaul Slovensko, Nadácie Pontis a neziskovej organizácie Človek v ohrození.

mel

foto: Michal Fuller

Charita pomáhala aj pri Leviciach

Pracovníci Slovenskej katolíckej charity podali pomocnú ruku rodinám, ktoré v noci z 2. na 3. mája postihli povodne.

V stredu 8. mája navštívili obec Terany v krupinskom okrese a mesto Dudince a spolu s územným spolkom Slovenského červeneho kríža Levice distribuovali pomoc. „Sme radi, že sme mohli rodinám v Dudinciach a Teranoch pomôcť pri odstraňovaní následkov povodní. Hoci nešlo o povodne veľkého rozsahu ako si pamätáme napríklad z roku 2010, pre ľudí, ktorým voda zaplavila príbytky je dôležité, aby im niekto podal pomocnú ruku,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

V Teranoch voda zaplavila 42 domov, jednu rodinu museli dokonca evakuovať. „Prívalové dažde našu obec zasiahli vo štvrtok o 22:20. Topila nás voda spolu s ornicou z okolitých polí,“ povedala starostka obce Terany Iveta Gajdošová. SKCH obci zapožičala desať vysúšачov a darovala metly, lopaty a desiatky dezinfekčných a čis-

tiacich prostriedkov. „Som prekvapená, že aj dnes ešte existujú organizácie, ktoré neváhajú pomáhať,“ uviedla starostka obce. „Rovnako desať vysúšачov, ale aj dezinfekčné a čistiace prostriedky, vedrá a lopaty sme poskytli ľuďom v Dudinciach,“ povedal Jozef Kákoš z SKCH, ktorý pomoc koordinoval. Dodal, že v Dudinciach a rovnako aj v Teranoch problémy spôsobila voda spolu so zeminou z okolitých polí, na čo by sa mali kompetentní pri protipovodňových aktivitách určite zamerať.

SKCH výrazne pomáhala aj pri povodniach v roku 2010, keď rozdala postihnutým domácnostiam 4200 litrov čistiach a dezinfekčných prostriedkov, nábytok, náradie a požičala vysúšачe niekoľkým stovkám domácností. „Vyše 600 domácnostiam sme vtedy poskytli aj finančnú pomoc z verejnej zbierky,“ uviedol Radovan Gumulák.

mel

Púťou sme oslávili výročie príchodu vierozvestcov

Dejiny sú svedkami časov, svetlom pravdy, živou pamäťou, učiteľkou života a poslom minulosti. Pri príležitosti 1150. Výročia príchodu solúnskych bratov na naše územie Spišská katolícka charita zorganizovala púť.

Slovanskí vierozvestcovia Cyril a Metod tvoria najmä v dejinách Slovákov jednu z najdôležitejších kapitol. Títo bratia pochádzali zo Solúna. Starší Metod sa narodil okolo roku 815, mladším bol Konštantín, ktorý sa narodil okolo roku 827. Žili v oblasti, kde žilo veľa Slovanov, preto sa predpokladá, že dobre poznali slovanský jazyk. Prvý sa utiahol do kláštora Metod. Z Konštantína sa stal učenec známy ako Filozof, ale aj on sa utiahol do kláštora k svojmu bratovi. Keď sa panovník Michal III. rozhodol vyhovieť požiadavke moravského kniežaťa Rastislava, aby mu na jeho územie poslal misionárov, Cyril a Metod boli tou najlepšou voľbou. Mali misijné skúsenosti a poznali jazyk. Knieža Rastislav bojoval o nezávislosť spod germánskeho vplyvu. Tou najlepšou formou boja mala byť reč. Roku 863 Konštantín a Metod spolu s niekoľkými spoločníkmi opustili svoju zem a prišli na Veľkú Moravu, kde začali šíriť kresťanstvo a kultúru. Svojou rozsiahlou činnosťou zasiahli do našich dejín v takom rozmere, ako snáď nikto pred nimi.

Naša púť

Moja cesta a cesta mojich 33 kolegov viedla po stopách sv. Cyrila a Metoda. Počiatok našej púte začal v Drážovciach (mestská časť Nitra), kde sme navštívili kostol sv. Michaela Archanjela z 13. storočia. Odtiaľ sme sa presunuli do priestorov Nitrianskeho hradu. V katedrále sv. Emeráma, ktorý je najstarší diecézny chrám na Slovensku, nám odslúžil sv. omšu duchovný správca SpKCH ThLic Vladislav Saniga, ktorý nás sprevádzal celou púťou. Touto svätou omšou sme vlastne odštartovali našu duchovnú púť.

Naše ďalšie kroky viedli do obce Zalavár (v minulosti Blatnohrad) v Maďarsku. Bolo to sídelne mesto Pribynu a za jeho nástupcu Kocela stredisko vzdelanosti Slovanov. Prvý deň púte sme ukončili v známom pútnickom meste Medžugorie, kde sa Panna Mária začala zjavovať od roku 1981. Tu sme nabrali najmä fyzickej sily, ktorej nám po dlhej ceste ubudlo.

Druhý deň naše púte sme začali spoločnou sv. omšou. Každý z nás potom individuálne predniesol svoje prosby Panne Márii. Po duchovnom posilnení sme sa vybrali ďalej a našou zastávkou bolo hlavné mesto Albánska Tirana. Nesmieme zabúdať ani na krásne, ale nebezpečné úseky ciest, ktorými sme prechádzali. Boli to fascinujúce stúpania, klesania, rokliny a nádherné pohľady, ktoré mnohých z nás očarili. Do cieľa našej cesty sme dorazili až tretí deň nad ráno unavení, ale šťastní. Z tohto miesta sme robili výjazdy a faktatívne výlety.

Medzi hlavné ciele našej púte patrila návšteva mesta Solún, ktoré sa nachádza na Balkánskom polostrove. Silným zážitkom pre každého účastníka púte bola návšteva pravoslávneho chrámu, v ktorom sa nachádzajú výjavy zo života Cyrila a Metoda, ikony, mozaiky aj nástenné obrazy. Každý z nás mohol splynúť s prostredím, v ktorom sa nachádzal a skutočne sa preniesť aj do doby dávne minulej.

Práve na tomto mieste si každý z nás mohol premietnuť chronologicky celú etapu života, práce a poslania sv. Cyrila a Metoda. Verím, že z chrámu každý z nás odišiel s niečím, čo sa dá ťažko charakterizovať a opísať. Boli sme niekde, kde to asi všetko začalo. Tu ďaleko od nášho domova sa začala písať naša kultúra, duchovné bohatstvo, naša národnosť.

Veľmi silným zážitkom bola aj cesta ku kláštorom v Meteorách. Je to komplex kláštorov, kde aj v dnešnej pretechnizovanej a modernej dobe žijú mníši životom svojich predkov v pokore a tichosti. Tam na vrcholoch je samota a ticho príkazom. Neviem, kde môže byť človek bližšie k Bohu, ako tu. A to nie len kvôli polohe. Tu si ozaj stačí nájsť malé miestečko, kde si sám a dá sa oveľa rýchlejšie pochopiť zmysel a podstata života. Z 24 kláštorov, ktoré sa tu nachádzajú je v malom množstve mníchmi osídlených len šesť kláštorov. My sme navštívili kláštor Varlaam.

Ďakujeme

Keďže sme boli v Grécku, využili sme aj rekreačnú možnosť na plážach Egejského mora. Piesčité pláže a blízkosť bájnemu vrchu Olymp len spríjemňovali naše pocity. Celá púť sa niesla pod záštitou diecézneho riaditeľa Spišskej katolíckej charity Pavla Vilčeka. Aj touto formou mu chcem v mene všetkých účastníkov púte poďakovať za organizáciu, technické vybavenie a pomoc pri každodenných činnostiach, ktoré súviseli s pobytom nás všetkých.

Poďakovanie patrí aj nášmu duchovnému správcovi ThLic. Vladislavovi Sanigovi, ktorý nás každodennými sv. omšami utvrdzoval vo viere. Verím, že mnohí z nás využili túto možnosť jeho prítomnosti a niektorí svedčujú, iní len rozhovorom si dodali sil do ďalšieho života. Nechcem zabudnúť ani na p. riaditeľku Hrušovskú Petrikovú. Organizačná príprava bola náročná a svojím prístupom minimalizovala problémy, ktoré mohli vzniknúť. Poďakovanie patrí aj všetkým vodičom, ktorí nás bezpečne prepravili a tým prispeli k zvládnutiu celej akcie.

Samozrejme, vďaka patrí Vám všetkým, ktorí ste sa tejto púte zúčastnili. Vytvorili sme silné duchovné spoločenstvo a spoznali sme sa trochu bližšie. V práci sme od seba vzdialení, nakoľko naša diecéza je rozľahlá a aspoň v takýchto podobných situáciách sa môžeme stretnúť a spoznať sa bližšie.

Čo dodať na záver? Hlavný cieľ púte bol splnený. Učili sme si sv. Cyrila a Metoda a pripomenuli si duchovné a kultúrne bohatstvo, ktoré nám priniesli. Verím, že duchovnú silu z tejto púte preniesieme do svojich rodín, na naše pracoviska, k našim klientom a všade tam, kam budú smerovať naše kroky. Na koniec Vám vyprosujem požehnanie sv. Cyrila a Metoda. Šírte ich posolstvo vo svojom okolí a budme hrdí na vieru, ktorú nám priniesli. Nech táto viera Vás posilní a usmerní vo Vašom živote a práci.

Milan Rišš

Koordinátor humanitárnej pomoci SpKCH

Sväté prijímanie v Dome sv. Anny

Vďaka otvorenému srdcu otca Mariána Pacáka, správcu gréckokatolíckej farnosti Matky Ustavičnej pomoci v Starej Ľubovni prijali 8. júna deti a mladí ľudia so zdravotným postihnutím po prvýkrát sviatosť zmierenia a eucharistie ako aj sviatosť myropomazania.

Na prijatie týchto sviatostí sa pripravovali rovnako ako ich zdraví rovesníci, ale samozrejme primerane svojim možnostiam a schopnostiam. Prípravu po konzultácii s o. Mariánom Pacákom viedli zamestnankyne Domu sv. Anny. Počas prípravy sa udiali mnohé zvláštne skutočnosti. Napríklad, že dieťa reagovalo pokojnejšie, alebo správne vymaľovalo obrázok akoby chápalo jeho realitu. Sú to cenné skutočnosti, ktoré zamestnancom Domu sv. Anny ukazovali nové cesty edukácie týchto detí.

Samotná slávnosť sa niesla v duchu harmónie. Deti boli na prvý pohľad pokojné, ale aj vážne zároveň, akoby si uvedomovali tento veľký deň. Vstup do jednotlivých častí svätej liturgie mal spolu s deťmi prijímajúcimi sviatosť aj náš „Zborík pri Dome sv. Anny“ prostredníctvom pesničiek. Najdojemnejším momentom bolo, keď pieseň „Ty si Kráľom...“ zaznela v momente, keď deti pristupovali k prijímaniu najsvätejšej Eucharistie. Ľuďom prítomným v chráme v tomto okamihu ostala na líci nejedna slzička. Vďačnosť rodičov, starých rodičov bolo počuť na každom kroku pri odchode z chrámu. Homília o. Mariána na tému „Čo si urobil jednému z mojich maličkých, mne si urobil“ nechala v srdciach prítomných obrovský zážitok. Okolo prijatia sviatostí zdravotne postihnutých detí, či mladých ľudí sa rôznia názory. Jedno, čo vieme povedať ako zamestnanci Domu sv. Anny, ktorí tieto „božie deti“ pripravovali, že sa stávali rôzne „malé zázraky“, ktoré sme s poniektorými z nich zažili za 14 rokov našej praxe.

Soňa Gaborčáková
vedúca Domu sv. Anny v Starej Ľubovni

Výroky príbuzných zo slávnosti:

„Sme veľmi vďační za to, že naša Danká mohla pristúpiť k prvému svätému prijímaniu a vďaka patrí o. Mariánovi Pacákovi ako aj obetavým ľuďom, ktorí pracujú v Dome sv. Anny, ktorí Danku k prijatiu sviatostí pripravovali.“

Mamička klientky Danky T.

„Slávnosť bola krásna a naša Janka bola pokojná. Veľká vďaka všetkým, ktorí jej to umožnili.“

Mamička Janky T.

„Ďakujeme Vám za to, že ste sprostredkovali túto slávnosť našej vnučke, ktorá Vás v domácom prostredí neustále spomína. „

Stará mama klientky Janky B.

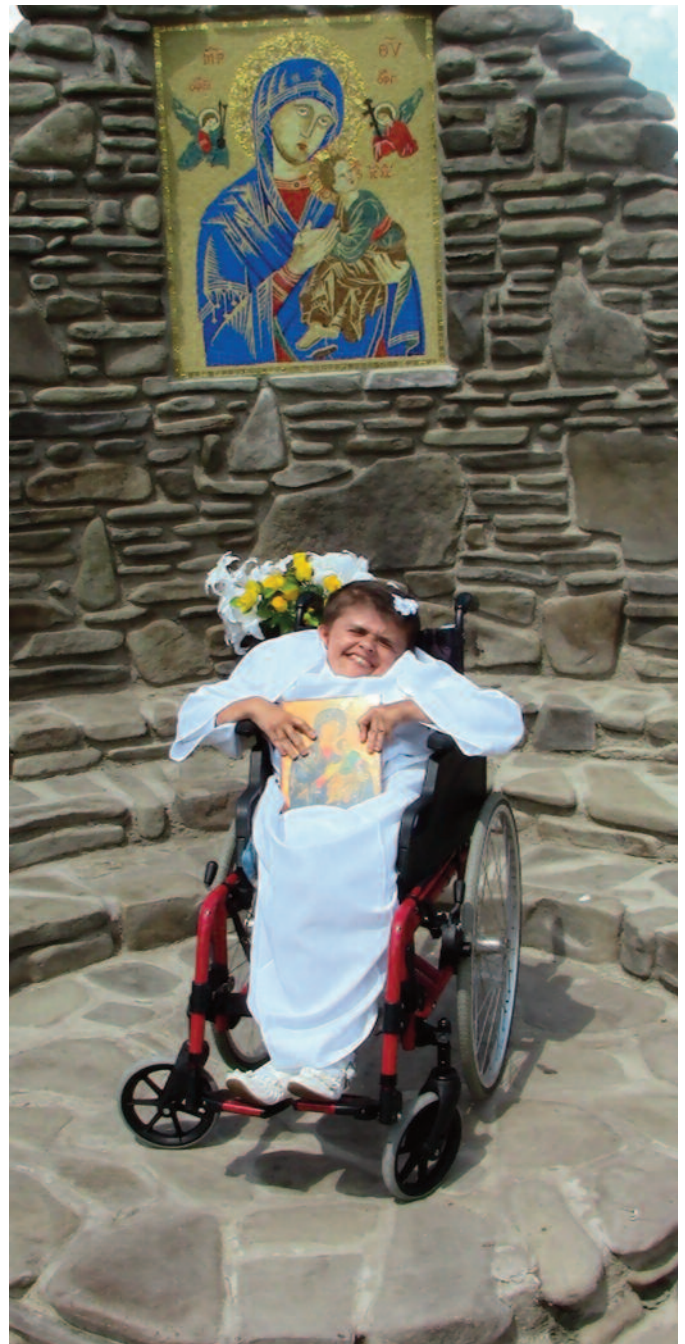

foto: archív GKCH PO

foto: Michal Fulier

Práca humanitárnych pracovníkov je náročná

Humanitárni pracovníci SKCH pomáhajú najčastejšie pri odstraňovaní následkov povodní. Tie zasahujú do životov ľudí na celom svete najviac.

Práca humanitárnych pracovníkov je čoraz zložitejšia. Vyplýva to zo štatistík Aid Worker Security Database, podľa ktorých sa vo svete za prvý polrok 2013 obeťami útokov stalo 189 ľudí. Zatiaľ čo klesá počet únosov, rastie počet útokov s použitím výbušnín a strelby. „Asi najzložitejšiu situáciu mala naša pracovníčka Eva Zelínová na Haiti, kde pôsobila po ničivom zemetrasení v roku 2010. Našťastie sa jej nič zlé nestalo a Eve sa napriek ťažkým podmienkam podarilo urobiť množstvo práce a rozbehnúť viaceré dôležité projekty,“ priblížil prácu slovenských humanitárnych pracovníkov vo svete generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity Radovan Gumulák.

Humanitárni pracovníci SKCH za posledné tri roky zasahovali najmä na Slovensku, kde bojovali s následkami viacerých povodní. „Najväčšou skúškou boli rozsiahle povodne v roku 2010, ktoré napáchali mnoho škody. Naši ľudia pomáhali v teréne niekoľko týždňov a postihnutým domácnostiam sme rozdali 4000 litrov čistiacich a dezinfekčných prostriedkov, nábytok, náradie a stovkám domácností sme okrem finančnej pomoci zapožičali vysúšače,“ priblížil Radovan Gumulák. Charita pomáhala aj pri povodniach v roku 2011 v Píle, ale aj počas tohoročných povodní v okolí Levíc a v Devíne. Aj štatistiky ukazujú, že humanitárni pracovníci pomáhajú najviac kvôli povodniam. V rokoch 2003 až 2012 totiž zasiahli do života ľudí najviac povodne (viac ako 1 mld. osôb), potom suchá (viac ako 364 mil. osôb)

a búrky či hurikány (viac ako 300 mil. osôb). Humanitárne krízy sú však vyvolávané aj rôznymi spoločenskými konfliktami. V súčasnej dobe je jednou z najväčších kríz tá v Sýrii. „Sýrskym utečencom sa snažíme pomôcť prostredníctvom našich partnerov v Libanone a Jordánsku. Poslali sme im deväťtisíc eur a v zbierke pokračujeme naďalej,“ uviedol Radovan Gumulák. Okrem humanitárnej pomoci SKCH pomáha v zahraničí aj vďaka rozvojovej spolupráci. V Keni ide o poľnohospodársky projekt, ktorý pomáha miestnym roľníkom zvýšiť ich produkciu. V Ugande SKCH postavila Centrum Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, v ktorom pomáha deťom s HIV a AIDS. Deťom pomáhame aj v Indii, vo Vietname, na Haiti, v Albánsku, v Ugande a v Kazachstane aj prostredníctvom projektu Adopcia na diaľku®. Adoptívni rodičia zo Slovenska prostredníctvom projektu v týchto krajinách prispievajú na vzdelanie stoviek detí.

OSN vyhlásila 19. august Svetovým humanitárnym dňom po tom ako pred desiatimi rokmi zahynul v Bagdade pri útoku zvláštny predstaviteľ generálneho tajomníka OSN v Iraku Sergio Vieira de Mello a 21 jeho kolegov. V tento deň si pripomíname, že sú humanitárni pracovníci čím ďalej tým viac terčom útokov, ich počet sa za posledné desaťročie strojnasobil. Každý rok 19. augusta tak vzdávame poctu všetkým, ktorí pri svojej práci prišli o život, a vyjadrujeme rešpekt tým, ktorí v rizikových oblastiach pomáhajú druhým.

mel

foto: archív SKCH

Sklad solidarity má už tretie narodeniny

Už tretí rok nenápadný sklad na prízemný jedného z terasových domov v bratislavskej Petržalke pomáha sociálne slabším rodinám či ľuďom bez domova. Sklad ponúka bohatý výber šatstva, obuvi ale napríklad aj domáce potreby, knihy či školské pomôcky.

„Máme tu zapísaných už viac ako 250 klientov. Ide o ľudí bez domova alebo rodiny s nízkym príjmom, ktoré o svojej situácii priniesli potvrdenie z úradu práce alebo sociálnej poisťovne. Na základe toho im vystavíme preukaz, vďaka ktorému si môžu za 1 euro zobrať až päť vecí týždenne,“ vysvetľuje Milada Kopášová, ktorá Sklad solidarity vedie.

Charita sklad otvorila v snahe aktívne bojovať proti v stredu 17. októbra 2012 pri príležitosti Medzinárodného dňa boja proti chudobe. Od jeho otvorenia využilo pomoc skladu viac ako štyritisíc ľudí a toto číslo rýchlo rastie. „Podarilo sa nám vytvoriť miesto, kde môže ktokoľvek priniesť veci, ktoré svojmu účelu ešte poslúžia, no pre majiteľa sú už nepotrebné. No nie len to. Sklad sa stal symbolom solidarity ľudí, ktorí svojimi darmi pomáhajú ľuďom v núdzi,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák. Mesačne veci do skladu daruje približne 60 darcov, na strane druhej približne 500 ľudí sklad navštívi a vyberie si oblečenie, hračky, knižky, školské pomôcky či hrnčeky a tanieri do svojej domácnosti. SKCH vďaka darom ľudí, mohla od roku 2010 pomôcť stovkám ľudí v núdzi po celom Slovensku. V roku 2010 veci zo Skladu solidarity pomohli aj rodinám, ktoré postihli povodne pri obnove ich obydli. Hlavným prínosom skladu je, že dokázal spojiť darcov s ľuďmi, ktorí potrebujú našu

pomoc. Pomocnú ruku skladu podali aj viaceré firmy, ktoré darovali napríklad čistiace prostriedky alebo nové oblečenie.

Sklad solidarity sídli na Jasovskej ulici č. 6 v bratislavskej Petržalke. Pre darcov, ale aj pre ľudí v núdzi, je otvorený vždy v utorok, stredu, piatok a v sobotu od 12:00 do 17:00. Ponuka skladu sa popri obuvi a oblečení postupne rozrástla napríklad o školské potreby, nábytok, elektrotechniku, rôzne domáce spotrebiče, knihy či športové potreby. Viac informácií o sklade ako aj o možnosti pomôcť a zapojiť sa do projektu, je dostupných na internetovej stránke www.charita.sk. Sklad solidarity môžete kontaktovať na čísle: 02/622 500 09 alebo emailom: skladsolidarity@charita.sk

mel

Sklad solidarity môžete podporiť kúpou vecí, ktoré sa vám zapáčia alebo finančným darom na číslo účtu:

0635231718/0900 v Slovenskej sporiteľni

Výťažok predaja aj vaše dary budú použité na prevádzku skladu.

Košice – hlavné mesto kultúry života

Predposledný septembrový víkend by sa Košice mali stať Európskym hlavným mestom kultúry života, ktorý sa 21. a 22. uskutoční v metropole východu. Ako prebiehajú prípravy, prezradil hovorca pochodu Tomáš Kováčik.

Ako prebiehali prípravy na pochod?

Tím Národného pochodu za život je rozdelený na dve časti. Jeden je na východe, druhý v Bratislave, ten bratislavský sa stará najmä o propagáciu a ten košický najmä o vybavovanie praktických vecí súvisiacich s pochodom. Ide napríklad o rôzne povolenia od mesta a podobne.

Ako môžu pochod ľudia podporiť okrem toho, že môžu prispieť finančne?

Určite tým, že budú o hodnotách života premýšľať a hľadať pravdu, ktorá ich samých bude meniť, „nútiť“ k činom, hovoriť o ochrane človeka a snažiť sa zmeniť svet okolo seba. Pochod totiž nezačína tým, že prídeme na námestie, ale štartuje našou vnútornou premenou.

Pomôcť môže každý z nás tým, že budeme o týchto témach hovoriť a premýšľať a následne konkrétne konať. Keďže každý človek má svoju hodnotu, nutne nás to privedie k potrebe chrániť každý život, či hovoríme o pálčivých a často aj pre nás osobne bolestných otáz-

kach potratov, antikoncepcie, eutanázie, redefinovania rodiny či iných vecí. Toto chceme v ľuďoch vzbudiť a následne ich pozývame na pochod.

Možnosť, ako prakticky pomôcť pochodu, je veľa, či už zapojením sa do dobrovoľníctva, rozdávaním letáčikov, ďalej rôzne združenia, neziskovky a iniciatívy majú svoje stránky či facebookové profily, kde môžu informácie o pochode šíriť. Samozrejme, modlitebná podpora je viac ako nutná.

Kto príde na pochod? Čakáte najmä mladých ľudí a rodiny s deťmi?

Mali by to byť najmä mladí ľudia s rodinami a študenti, pre ktorých sme cieľili aj sobotný program. Chceli by sme, aby tam bolo čo najviac mladých a veriacich ľudí, pretože sa snažíme o to, aby prioritne oni pochopili, že je nutnosť, aby o tejto téme hovorili. Určite by sme našu kampaň radi cieľili na všetkých, ale profesionáli hovoria, že to nie je možné. Respektíve je to možné, ale s úplne inými prostriedkami a rozpočtom. Samozrejme to neznamená, že si vyberáme účastníkov. Pozvaní sú všetci.

Podme k programu. Oficiálny začiatok je v sobotu 21. septembra. Pripravujete nejaké sprievodné podujatia ešte pred Pochodom za život?

Hlavný víkend je 21. a 22. septembra. V nedeľu sa uskutoční samotný pochod, ktorému predchádza zhruba dvojhodinový program na hlavnom námestí. Ešte predtým doobeda budú slávnostné sväte omše celebrované slovenskými biskupmi, čo je tiež výnimočná udalosť a veľmi nás teší, že sa tejto témy tak zhostili a podporia nás svojou účasťou. Otcovia biskupi budú mať sväte omše v košických farnostiach kam so sebou privedú aj veriacich zo svojich diecéz. V sobotu bude program zameraný najmä na tých mladších, ale pripravená je aj svätá omša, modlitba ruženca pre všetkých, večer sú pripravené koncerty a doobeda formačné popoludnie nabité workshopmi, začiatok je o 13.00.

Aký program je pripravený pred hlavným víkendom?

Program počas septembra momentálne ešte nemáme oficiálne zverejnený, ale budú mu v Košiciach dominovať lokálne podujatia, ktoré má na starosti košický tím. Jedným z dobrých nápadov je oblaenie Ústavného súdu, ktorý v roku 2007 rozhodol, že právo na život nie je pre každého. Budeme však napríklad aj mobilizovať Košičanov v uliciach. Keďže sú Košice v súčasnosti Európskym hlavným mestom kultúry, my chceme, aby boli Európskym hlavným mestom kultúry života.

Preto ste vybrali Košice za miesto pochodu?

Jeden z dôvodov je, že je Európskym hlavným mestom kultúry. Ďalším je fakt, že Košičania majú niekoľkoročnú skúsenosť boja za ochranu života, kedy napriek bežným prostriedkom dokázali zmobilizovať niekoľko tisíc ľudí na lokálne pochody. Na neposlednom mieste je tam ten nešťastný Ústavný súd, ktorý v 2007 vydal rozhodnutie, že nie všetkým je priznané právo na život, napriek tomu, že Ústava SR hovorí niečo iné. A v neposlednom rade, Košice môžu byť pre niektorých ľudí vzdialené, ale má to tú pridanú hodnotu, že niečo konkrétne ja obetujem za to, že som za ochranu života človeka. Ja som niečo urobil, prišiel som. Áno, stojí to nejaké peniaze aj čas, ale berieme to ako púť, obeť. A k veciam, ktoré nás niečo stoja, do ktorých niečo dávame, obetujeme, sa správame úplne inak ako k tým ľahko dostupným. Oveľa viac si ich vážime.

Koľko ľudí očakávate?

Podľa reakcií ľudí, ktorých máme okolo seba, informačná kampaň funguje. Ľudia sa hlásia veľkými hufmi, tá téma žije. Presvedčili sme sa, že ľudia sú pre pochod a jeho hodnoty zapálení, chcú prísť. Aj na sociálnych sieťach sa prihlasujú ako fanúšikovia Národného pochodu za život, počet fanúšikov rastie o 200 ľudí denne, čo je veľmi pekné číslo. Očakávame niekoľko desiatok tisíc ľudí.

Zrejme pomohlo aj to, že na organizovanie pochodu pozitívne reagovalo množstvo organizácií, ktoré sa stali jeho partnermi.

Partnerov prijímame aj naďalej, je to veľmi pozitívna spätná väzba. Zdá sa, že táto téma sa tento rok rozbieha na celom Slovensku, ľudia vnímajú, že niektoré tendencie sú veľmi nešťastné. Možno sa posolstvo Jána Pavla II., že Slovensko v Európe zohrá veľmi silnú úlohu, začína naplňovať.

Určite zohralo úlohu aj to, že téma ochrany rodiny začala tento rok viac rezonovať, aj v iných krajinách napríklad vo Francúzku.

Áno, Francúzi sú výnimoční. Dokázali vyjsť do ulíc a nešlo o malé číslo, ale o viac ako milión ľudí. Mladá generácia sa tam prebúda a ľudia už nie sú apaticí. Naopak mnohí mladí Francúzi povedali, že budú pracovať na tom, aby sa dostali do politiky a mohli veci zmeniť.

Čo pripravujete po pochode, aby myšlienka ochrany života ostala medzi ľuďmi žiť a všetko sa neskončilo samotným pochodom.

Táto otázka je čiastočne otvorená, čiastočne poznáme odpoveď. Premýšľame nad istým spôsobom vzdelávania, výchovy a informovania ľudí o dôležitých veciach, ktoré sa v prolife svete dejú. Viaceré organizácie budú zbierať kontakty na ľudí, ktorí na pochod prídu a budú mať záujem pracovať v prolife sfére po celom Slovensku, byť s ňou v kontakte, dostávať pravidelné informácie. Má to už veľmi dobre rozbehnuté napríklad Fórum života. Teda pôjde nám o vzdelávanie a aktivitu ľudí aj v budúcnosti.

Pôjde o sólo akciu, alebo premýšľate aj o ďalšom ročníku?

Kiežby už ďalší ročník nemusel byť. Keby sa tak hodnoty v našej spoločnosti zmenili zo dňa na deň. Ale takí optimisti nie sme, a preto rozmýšľame, či sa stretneme o rok alebo o dva, či v Košiciach alebo v Bratislave. Tieto otázky sú ešte otvorené.

Napokon sa do Košíc podarilo vybaviť aj vlak, spočiatku s tým boli problémy. Stretli ste sa pri organizácii aj s inými podobnými reakciami?

Vo všeobecnosti sa stretávame s pozitívnymi reakciami, keďže sa zapájajú ľudia, ktorým tieto hodnoty už niečo hovoria. Reakcia pri vybavovaní vlaku bola výnimočná, keďže spoločnosť, ktorú sme oslovili, reagovala tak, že majú iný názor na ochranu života. Sklamalo nás to, keďže ich odpoveď nebola zamietavá na základe toho, že by s nami v minulosti mali problémy, naopak táto spoločnosť dlhé roky spolupracuje pri organizovaní mnohých podujatí, ktoré sú aj nám blízke a nemali nikdy problém. Nakoniec to bolo vyhodnotené ako omyl a táto spoločnosť sa ospravedlnila Fóru života ako organizácii vybavujúcej vlak za individuálnu chybu pracovníčky. Teda vlak nakoniec vypravený bude hoci inou slovenskou spoločnosťou pričom inkriminovaná chybujúca firma nám dá jeden vagón zdarma.

Aký bude vo vlaku program?

Bohatý, keďže myšlienka vlaku nie je len o doprave, ale aj vytvorení spoločenstva. Ľudia budú vedieť, že vedľa nich sedí niekto s rovnakými názormi na ochranu života, niekto koho sa nemusia báť opýtať na to, čo ich zaujíma. Veríme, že tá atmosféra a rozhovory budú na nezaplatenie.

Je o vlak záujem?

O vlak záujem pravdaže je. Avšak jeho otázka je veľmi náročná, keďže Fórum života ponúklo zľavy napríklad seniorom alebo mládeži. Vďaka tomu je však možné, že vlak bude stratový a Fórum života sa môže dostať do finančných ťažkostí. Ľudí preto požívame, aby vlak využili a ak majú možnosť, prispeli viac ako je cena lístka, čím pomôžu pri financovaní vlaku pre všetkých. Keby sme mali sponzorov a podarilo sa nám vyzbierať toľko, koľko sme plánovali, vlak by mohol byť aj bezplatný. Momentálne to však tak nie je. Každopádne, každé získané euro pôjde na ochranu života.

Ako sa môžu do pochodu zapojiť tí ľudia, ktorí nemajú možnosť prísť do Košíc, ale ostanú doma vo svojich farnostiach?

Momentálne sa s našimi silami sústredíme sa najmä na organizáciu samotného pochodu. V sobotný večer je však naplánovaný ruženec za život, ku ktorému požívame všetkých zo Slovensku aj zo zahraničia. Všetkých kňazov na Slovensku budeme intenzívne informovať, pripravená je aj duchovná obnova v rámci iniciatívy Mladí za rodinu, ktorá bude trvať deväť dní pred pochodom od 14. do 22. septembra.

Lukáš Melicher

Albánsko je krajina, v ktorej ľudia majú potenciál rozvíjať sa, no zložité podmienky ich často oberajú o šance, ktorých je už aj tak málo. SKCH im preto prostredníctvom projektu Adopcia na diaľku® dáva viacero možností ako sa posunúť vpred .

ADOPCIA NA DIAĽKU® V ALBÁNSKU

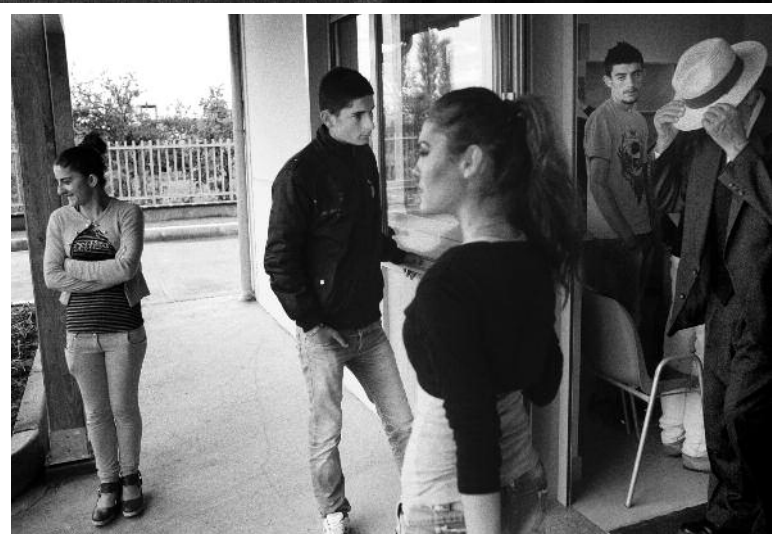

foto: Michal Fulier

Správy z Centra Nepoškvrneného Srdca Panny Márie

Výnos Pôstnej krabičky presiahol 115-tisíc eur

Ľudia na Slovensku počas pôstu pred Veľkou nocou darovali viac ako 118-tisíc eur na pomoc deťom s HIV a AIDS v Ugande. Taký je výsledok kampane a zbierky Pôstna krabička pre Afriku, ktorú Slovenská katolícka charita (SKCH) spustila v polovici februára. Výnos poputuje na sever Ugandy, kde SKCH postavila Centrum Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Centrum pomáha deťom s HIV a AIDS, ktoré zákerná choroba obrala o jedného alebo oboch rodičov.

„Zo srdca ďakujem všetkým, ktorí náš projekt v Ugande podporili finančne alebo duchovne. Centrum financujeme už tretí rok len z darov, o to viac pre nás pomoc ľudí z celého Slovenska znamená. Verím, že tento rok sa nám vďaka pomoci dobrodincov podarí do stavať dom pre chlapcov a jedáleň,“ povedal generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák. V Centre Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v súčasnosti býva 20 dievčat, v krátkom čase SKCH začne aj s výstavbou domu pre chlapcov.

foto: archív SKCH

foto: archív SKCH

O adopciu ugandských detí je veľký záujem

Zoznam krajín, v ktorých môžu slovenskí darcovia prostredníctvom projektu SKCH Adopcia na diaľku® podporovať deti pri štúdiu, sa v januári rozrástol o Ugandu a Kazachstan. Partnerom adopcie sa stalo Centrum Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, ktoré na adopciu dohliada a vyberá deti do projektu deti, ktoré to potrebujú.

„O Adopcia na diaľku® v Ugande je veľký záujem, v súčasnosti už darcovia podporujú viac ako 70 detí. Naším cieľom je dať im šancu, aby si prostredníctvom vzdelania v budúcnosti sami vedeli zabezpečiť lepší život ako mali ich rodičia,“ povedal projektový manažér SKCH Peter Knapík, ktorý adopciou v Ugande zastrešuje.

Viac informácií o tom, ako je možné zapojiť sa do adopcie nie len v Ugande a presné informácie o podpore detí nájdete na stránke www.adopcianadialku.sk

SKCH vyslala do Ugandy dobrovoľníčku

SKCH koncom júla vyslala do Ugandy prvého dobrovoľníka. Dobrovoľníčka Janka Čížová pôsobí v Centre Nepoškvrneného Srdca Panny Márie a jej hlavnou úlohou je pomáhať zamestnancom centra starať sa o výchovu detí a učiť deti angličtinu, keďže viaceré dnes hovoria len jazykom madi.

„Náš projekt v Ugande sa postupne rozrastá, preto som rád, že sa nám podarilo vyslať dobrovoľníčku, ktorá nášmu tímu pomôže pri výchove a vzdelávaní detí,“ uviedol generálny sekretár Radovan Gumulák, ktorý do Ugandy vycestoval na monitorovaciu cestu.

Dobrovoľníčka Janka Čížová bude v Ugande štyri mesiace. „Už od mladosti sa aktívne zaujímam o misie. Keď som si čítala profil dobrovoľníka, mala som pocit, ako by som čítala o sebe a znovu sa prebudila vo mne túžba ísť do Afriky a pomáhať,“ vysvetlila Janka.

foto: archív SKCH

Pomôžte sýrskym utečencom

Podporte zbierku Slovenskej katolíckej charity ľubovoľným príspevkom na číslo účtu **4008058424/7500 v ČSOB**, variabilný symbol je 195.

Viac na **www.charita.sk**

ĎAKUJEME

národný pochod za život

KOŠICE 22. SEPTEMBRA 2013

pod'me von a bojujme za život

pochodzaživot.sk

SOBOTA 21. 9. 2013

13:00 – 19:00

workshopy na rôzne pro-life témy
na stanovištiach v centre Košíc

16:00 – 22:00

Life celebration večer

Infiniti aréna na Moyzesovej ul. v Košiciach

NEDEĽA 22. 9. 2013

Dopoludnia: pro-life nedeľné bohoslužby
vo všetkých košických kostoloch

11:00 – 16:00: **skautské mestočko** na Hlavnej ulici

12:30: **moderovaný program** na Hlavnej ulici

14:30: **NÁRODNÝ POCHOD ZA ŽIVOT**

oslavný pochod ulicami mesta, ukončí sa záverečnou
„bodkou“ pri hlavnom pódiu na Hlavnej ulici